

Viegli nav nevienu dienu

Pie Livānu kūdras fabrikas mašīnista komjaunieša Valērija Osipova aizbraucām maija vidū. Naktī bija nolijis spēcīgs lietus. Lai gan no rīta debesis noskaidrojās un saule spīdēja pāri visai apkārtni, pieliedama to ar savu zilbinošo gaismu, Skrebeļu purvā valdīja klusums. Traktori, kūdras savācāmās mašīnas, frēzveltņi un cita tehnika stāvēja sarindota mehānisko darbnīcu teritorijā. Ap to rosījās daži mehanizatori, kaut kur skanēja āmuru sitieni. Valēriju Osipovu šeit neatradām.

— Mums tāpat kā siena plāvējiem: tiklīdz lietus, strādāt nevaram, — pastāstīja Skrebeļu iecirkņa meistars Raimonds Dzenis. — Bet Valērijs Osipovs šodien vienalga ir purvā. Viņš gatavo kūdras laukus, novāc celmu paliekas, saknes. Atklāti runājot, kvalificēti mehanizatori-mašīnisti nelabprāt dara šo palīgdarbu, uzskata, ka tas nav viņu pienākums. Par Valēriju gan to nevar teikt.

Vienmēr patikami tikties ar jauniešiem, par kuriem brigadieris vai meistars saka tikai labu, kuri ciena jebkuru darbu un strādā to ar prieku. Mūsu saruna ar Valēriju Osipovu notika 900 hektāru lielā kūdras laukā. Līdzās pukšķināja traktors DT-75B, kājas grima miklajā, gaiši brūnajā augsnē un bija tāda sajūta, ka ar Valēriju esam jau tikušies. Patiesībā mēs redzējāmies pirmoreiz, bet viņa spriedumi par pienākumu, par attieksmi pret darbu un dzīvi bija tik pazīstami, tik daudzreiz dzirdēti. Tā bija runājuši daudzi rajona labākie ļaudis — kolhozu un uzņēmumu pirmrindnieki, par kuriem vairākkārt stāstīts mūsu laikraksta slejās. Un es nodomāju — ne jau velti Livānu kūdras fabrikas

kollektīvs izvirzījis Valēriju par deputāta kandidātu rajona Darbaļaužu deputātu padomes vēlēšanām.

Valērijs Osipovs nav livānietis. Viņš dzimis un uzaudzis Jēkabpils rajonā, beidzis Aknistes vidusskolu. Sākumā Valērijs tikoja strādāt uz kuģiem — patika jūra, svešas, tālas zemes. Taču iestāties Liepājas jūrskolā neizdevās. Tad nāca dienesta gadi Padomju Armijā. Šeit viņš pa istam iepazīna un iemilēja šofera amatu. Un izrādījās, ka šī profesija vilina vairāk nekā sākotnējais sapnis. Pēc dienesta Valērijs apprecējās, pārcēlās uz dzīvi Livānos un pirms trijiem gadiem iestājās darbā kūdras fabrikā. Strādādams par šoferi, apguva mehanizatora un kūdras savācāmās mašīnas PPF-5 mašīnista iemaņas. Tagad viņam ir jau 5. kategorija.

Un tā starp sākumu un šodienu aizritējuši trīs gadi. Tas ir daudz vai maz? Valērijs Osipovs pats uzskata, ka šajā laikā sprīdi neko sevišķu paveikt nav izdevies. Strādājis kā visi. Pērn ieguvis 5 700 tonnas kūdras. Tas nav labākais rezultāts fabrikā, ne arī iecirknī. Taču ne jau skaitļi ir galvenais. Valērijs teica: «Strādāt purvā ātri un kvalitatīvi ir grūti. Bet vajag...»

Jā, vajag. Valērijs Osipovs to labi apzinās un šajā sezonā plāno iegūt ne mazāk kā 6 750 tonnas kūdras. Izdarīt to, protams, nebūs viegli. Jaunajam mašīnistam smagajos purva apstākļos bez pieredzes vēl pagrūti spēkoties kā līdzīgam ar līdzīgu ar ilggadējiem strādniekiem. Taču ir apņēmība, viņš strādā Ivana Bondareva pirmrindas kompleksajā brigādē, kur valda biedriskā, savstarpējās izpalīdzības atmosfēra, tādēļ var nešaubit, ka saistības tiks godam izpildītas.

Kūdras ieguvē pašas ražīgākās ir saulainās dienas. Ikviens mehanizators — mašīnists cenšas tās izmantot pēc iespējas lietderīgāk. Arī Valērijs iemācījies cienīt laiku, apzināties, ka vasaras mēnešos no svara ir ne tikai katra labvēlīga diena, bet arī katra stunda. Raimonds Dzenis zināja stāstīt, ka pagājušajā sezonā viņš daždien savācis ap 170 tonnām kūdras, lai gan norma ir 100 tonnas. Un tas izdarīts, kad saule lej virs galvas svelmī, kad kabīnē putekļi un turpat 30 grādu karstums. Darba apstākļi purvā smagi, tāpēc šeit arī strādā tikai cilvēki ar stipru gribu, kuriem ir ne vien teicamas profesionālās iemaņas, bet arī profesionālais lepnums.

Darbs nekad nebeidzas. Šī patiesība visiem zināma. Taču dzīvē ir arī brīvie brīži. Tos Valērijs Osipovs ziedo savam iemīļotajam atpūtas un sporta veidam — makšķerēšanai. Kopā ar Grigoriju Ivanovu un Aleksandru Stepanovu viņš veido Livānu kūdras fabrikas komandas kodolu. Jau divus gadus pēc kārtas šie trīs puīši izcīnījuši pirmo vietu starp republikas kūdras ieguves uzņēmumu komandām makšķerēšanas sacensībās. Bez tam Valērijs spēlē vēl šahu, novusu.

Savu prasa arī sabiedriskie pienākumi. Valērijs Osipovs ievēlēts fabrikas komjaunatnes starmeša štābā, piedalās tā izdevumu veidošanā. Tagad viņš izvirzīts par deputāta kandidātu rajona Darbaļaužu deputātu padomes vēlēšanām.

— Ja mani ievēlēs par deputātu, nepievīšu, — teica Valērijs Osipovs. Šie vārdi izskanēja neviltoji un pārliecinoši.

P. PIZELIS

J. SILICKA foto

